

Af praktiske grunde foreslås det overladt til finansministeren at bestemme, hvornår indeholdelsesordningen skal sættes i kraft for disse andre indtægtsarter. På denne måde kan man vente med at anvende indeholdelsesordningen på enkelte områder, hvor det vil volde særlige administrative vanskeligheder at sætte den i værk.

Ændringsforslag nr. 15 tager sigte på at gennemføre den nævnte ordning. Ændringsforslag nr. 1 har sammenhæng hermed og går ud på, at udlændinge først bliver skattepligtige her til landet af de nævnte indtægtsarter, når der er truffet bestemmelse om, at de skal omfattes af indeholdelsesordningen.

II. Ophævelse af standardfradraget.

Kildeskattelovens §§ 24 og 25 indeholder regler om lønmodtagerfradrag og standardfradrag.

Lønmodtagerfradraget gives i lønindtægt, uanset om skatteyderen tillige har indtægt ved selvstændig erhvervsvirksomhed. Standardfradraget tilkommer også personer, der ikke oppebærer løn, men selvstændig erhvervsvirksomhed afskærer fra fradragets anvendelse.

Det faste lønmodtagerfradrag udgør 1.500 kr. dog højst 20 pct. af lønindtægten. Det tjener til dækning af lønmodtagerudgifter, befodringsudgifter samt udgifter til faglige kontingenter og arbejdsløshedsforsikring. Overstiger skatteyderens udgifter af den nævnte art det faste fradragbeløb, kan det overstigende beløb også fradrages, men det indgår i de udgifter, som omfattes af standardfradraget.

Standardfradraget udgør 1.200 kr. for gifte mænd og 840 kr. for enlige personer. Det træder i stedet for fradrag for alle andre udgifter med undtagelse af fradrag for underskud på fast ejendom og fradrag for underholdsbidrag og andre aftægts- og underholdsydelser. Endvidere undtages fuldt fradragsberettigede pensionsbidrag, når arbejdsgiveren tilbageholder bidragene i lønnen. I så fald bortses der efter lovens § 47 helt fra bidragene ved arbejdsgiverens beregning af skatten.

Som typiske udgifter, der omfattes af standardfradraget, kan nævnes:

- a. Udgifter til sygeforsikring.
- b. Beløb indbetalt på indekstrakter.
- c. Præmier til renteforsikringer, som ikke er led i pensionsordninger.
- d. Præmier til kapitalforsikringer og indskud på børne- og selvpensioneringskonti.
- e. Indskud på etableringskonti.
- f. Renteudgifter bortset fra prioritetsrenter i fast ejendom.

g. Lønmodtagerudgifter ud over det faste fradrag.

h. Gaver, som kan fradrages i henhold til ligningslovens § 8 A.

i. Underskud fra tidligere år, jfr. ligningslovens § 15.

Når den skattepligtiges hustru skal særskilt beskattes af lønindtægt, får hun kun fast fradrag for lønmodtagerudgifter m. v. efter § 24. Hun har ikke krav på standardfradrag. Lønmodtagerudgifter ud over det faste fradrag indgår i mandens standardfradrag. En særlig regel er givet om hustruens fradrag for pensionsbidrag o. lign.

Under behandlingen af forslaget til kildeskatte-loven blev det kritiseret, at en del skatteydere vil få det fulde standardfradrag, selvom de ikke har udgifter af den art, fradraget dækker, eller deres udgifter af denne art kun er af ringe størrelse. Det blev desuden anført, at standardfradraget ville svække tilskyndelsen til at sikre alderdommen ved forsikringstegning eller indskud på opsparingsbegunstigede konti. Det er vanskeligt at foretage en afgrænsning af de udgiftsfradrag, der skal dækkes af standardfradraget, på en sådan måde, at ordningen både bliver rimelig og praktisk. Der kan således rejses tvivl om, hvorvidt det er rimeligt at undtage visse bidrag til pensionsordninger med løbende udbetalinger, medens alle præmier til renteforsikringer og indskud på indekstrakter skal være omfattet af standardfradraget. Af hensyn til ligningsarbejdet må det tilstræbes, at det faste fradrag omfatter så mange udgiftsfradrag som muligt, men jo mere omfattende fradraget bliver, jo højere må beløbet fastsættes, for at ordningen kan frembyde tilstrækkelige fordele. Her overfor står de provenumæssige hensyn, der taler for, at det faste fradrag sættes forholdsvis lavt, idet der ellers bliver for mange tilfælde, hvor fradraget giver overdækning.

Ud fra disse betragtninger foreslås det at ophæve reglen i lovens § 25 om standardfradrag, således at der alene bliver ét standardiseret fradrag, nemlig lønmodtagerfradraget.

I forbindelse med denne ændring har man fundet det rimeligt at ophæve bestemmelsen i lovens § 26 om, at den særskilt ansatte hustru i visse tilfælde ikke får fradrag for lønmodtagerudgifter ud over det faste fradrag, idet det overskydende beløb fradrages hos manden. I den ændrede affattelse af § 26, stk. 1, fastsættes, hvilke udgifter der kan fradrages ved opgørelsen af en hustrus særskilte indkomst. Udover driftsudgifter i en erhvervsvirksomhed eller sædvanlige lønmodtagerudgifter m. v. kan kun fradrages præmier og bidrag til en pensionsordning. Det skal dog være en ordning af den i lovens § 4,